

Václav Dvořák - Jak jsem se stal válečným zločincem - KOSOVOONLINE.CZ

2012-10-29 (08:57)

Středa 24. října 2012

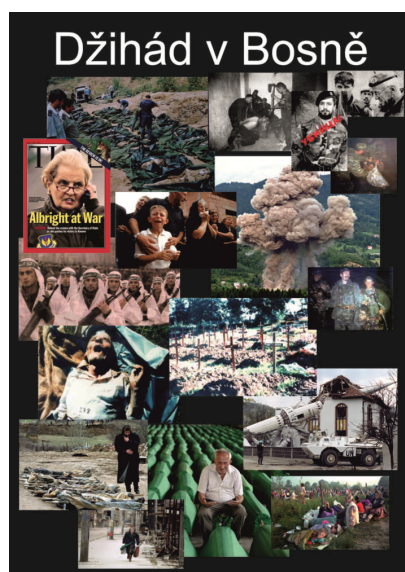
Stát se válečným zločincem je v dnešním světě poměrně snadné. Stačí, když vás tak označí americká administrativa a už se vezete. Nejbližší stanice Haag a jeho soudy. Stručně vám popíši, jak jsem k tomu přišel já.

Moje válečné zločinctví začalo docela nenápadně a nevinně. Vystál jsem dlouhou frontu čekatelů na podpis paní Albrightové. Autogramiáda se konala v prvním patře paláce knih Luxor a já měl pro bývalou paní státní tajemnici vlády USA dárek.

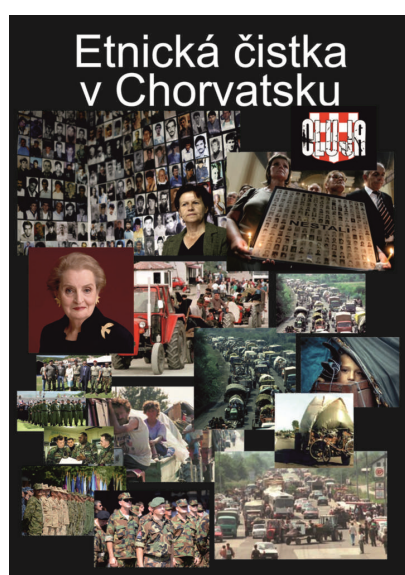
Otitulkovanou anglickou verzi dokumentárního filmu Uloupené Kosovo a pár plakátků. Ochranka mne sice upozornila, že paní Albrightová podepisuje jen knihu a žádné plakáty či fotografie, ale s dárkem mne pustili až k ní. Se mnou šli kamarádi, kteří se spolu se mnou právě vrátili z poznávacího zájezdu na Kosovo.

„Paní Albrightová, přinesl jsem vám jako dárek svůj film, který jsem natočil na Kosovo“. Počáteční úsměv bývalé ministryně zahraničních věcí začal tuhnout ve chvíli, kdy jsem vytáhl plakáty. Na plakátech byli jen fotografické motivy z posledních válek na Balkánu. Nebyl jsem u stolečku, kde se knihy podepisovaly, sám. Bylo nás pět a plakátů bylo také pět. Poprosil jsem paní Albrightovou, aby nám místo knížky podepsala jiná svoje díla, kterými se proslavila na Balkáně.

Na prvním plakátu byly motivy z války v Bosně. Připomínali, jak americká administrativa přivedla do Bosny džihád a koordinovala s Íránem vyzbrojení a zásobování 4 000 mudžahedínů, kterým v té době právě skočila „práce“ v Afghánistánu. Přes 98 000 mrtvých, nenávist a etnický a nábožensky vyčištěné prostory střední Bosny jsou konečným účtem této války. Dalším motivem byly fotografie usekaných srbských hlav, s kterými muži velitele Oriče hrály ve Srebrenici fotbal před tím, než armáda Republiky Srbské město od muslimských zločinců osvobodila. To, že se USA tehdy přidaly na stranu islámských fundamentalistů je dílo především paní Albrightové, pana Clintona a jeho manželky. Americký velvyslanec v Bělehradu tehdy, na začátku bosenské občanské války, tlačil na vůdce bosenských muslimů Izetbegoviće aby vypověděl čerstvě podepsanou Lisabonskou dohodu (Cutleirův plán) a zničil tak mír v Bosně na několik dlouhých a krvavých let. I to bylo dílo tehdejší americké diplomacie.

[illegible]

Uloupené Kosovo

A pak ještě pátý plakát – třešinka na dortu.

Paní Albrightová spolu s bratrem prvního dosazeného protektora okupovaného Kosovo JUDr. Kouchnera založili telekomunikační společnost IPCO. Nečistými metodami za pomoci bývalých členů UÇK odstranili svoje konkurenty z tendru, rozvinuly síť mobilních telefonů po Kosovu, a před tím, než firmu prodali, nechali kosovskou policií zničit další konkurenční mobilní síť, aby dosáhli navýšení ceny té své. Zisk pro Albright Group byl, podle albánských novin Koha ditore, 200 milionů dolarů, pro paní M. Albrightovou zisk 5% z této ceny. Docela hezká odměna za notorické porušování mezinárodního práva a válečné štvání.

Reakce paní Albrightové na naše plakáty byla signifikantní. Místo diplomatky v ní zvítězila jiná Albrightová. Začala naše plakáty trhat a cupovat. Hysterický křik „get out, get out...“ se nesla ztichlým sálem knihkupectví Luxor. Pak si jen pamatuji hrubé napadení ochrankou paláce knih, strkanici, do které mladí lidé z okolí pokřikovali „krvavá bábo“, urážky na adresu mého téměř slepého kamaráda, který mne doprovázel, fotografka povalená ochrankou na zem ... Výkřiky „Nefotit! Nefilmovat!“ . V tu chvíli mi povolily nervy, omlouvám se, ale nejsem diplomat, a počastoval jsem bývalou paní státní tajemnicí vlády USA titulem, který jsem o ní mnohokrát slyšel v Srbsku, na Kosovu, v Makedonii, v bosenské Republice Srbské a Černé Hoře: „Balkánská řeznice“.

Paní Korbelová-Albrightová, kdysi prý vzor diplomatického šarmu, znovu zvýšila hlas. Řvala na mne a moje kamarády. „Vy jste váleční zločinci! Vy jste váleční zločinci!“ A tak se to stalo. Na koho paní Albrightová v minulosti ukázala, ten to byl. Odvezli ho do Haagu (ICTY), ve směšně vedených procesech odsoudili a bylo. Odnoslo si to takhle už několik desítek srbských důstojníků a generálů. Milí čtenáři, nedivte se mi prosím, že nyní s obavou očekávám, stejně jako moji kamarádi z našeho občanského sdružení Přátel Srbů na Kosovu, kdy si pro nás - válečné zločince – z Haagu přijdou.

Václav Dvořák – filmař, dokumentarista

Praha 24.10.2012